

Profeten Mika.

1 Kapitlet.

Straffdomar öfver Juda och Israel.

Herrens ord, som skedde till Mika ifrån Moreset i Jotams, Ahas' och Hiskias, Judas konungars, dagar, hvilket han såg öfver Samaria och Jerusalem.

Jer. 26: 18.

2. Hören, I alla folk, gif akt, du jord och hvad däruppå är, och vare Herren, Herren, till vittne emot eder, Herren, ifrån sin helgedoms tempel!

5 Mos. 32: 1. Es. 1: 1. Ps. 11: 4.

3. Ty si, Herren går ut ifrån sitt rum och stiger ned och träder på jordens höjder;

1 Mos. 11: 7. Es. 26: 21. Am. 4: 13.

4. och bergen smälta under honom, och dalarne remna, såsom vaxet för elden, såsom vatten, som nedstörtar utför en brant.

2 Mos. 19: 18. Am. 9: 5. Ps. 97: 5.

5. Allt detta sker för Jakobs öfverträdelse och för Israels hus' synder. Hvem är skulden till Jakobs öfverträdelse? Måne icke Samaria? Och hvem till Judas offerhöjder? Måne icke Jerusalem?

6. Så vill jag göra Samaria till en stenhop på marken, till vingårdsplanteringar, och då nedstörta dess stenar i dalen och blotta dess grundvalar.

7. Och alla dess afgudabilder skola sönderslås, och alla dess skökoskänker skola uppbrännas med eld, och alla dess beläten skall jag förstöra; ty af skökolön har hon hopsamlat dem, och till skökolön skola de åter blifva.

5 Mos. 23: 18. Os. 2: 8.

8. Öfver sådant må jag klaga och kvida, gå blott och bar, uppstämma

klagoljud såsom schakaler och sorgelåt såsom strutsar;

9. ty hon är sjuk af de slag hon har fått, de sträcka sig ända till Juda, räcka fram ända till mitt folks port, till Jerusalem.

2 Kon. 18: 13.

10. Berätten det icke i Gat, gråten icke i Akko! I Bet-Leafra, där vill jag beströ mig med stoft.

2 Sam. 1: 20.

11. Drag åstad, du Safirs inbyggerska, med blottad skam! Zaanans inbyggerska går icke ut!

12. Jämnern i Bet-Ezel beröfvar eder tillflykten dit. Ty Marots inbyggerska våndas för sin räddning; ty olycka är kommen ifrån Herren till Jerusalems port.

13. Spänn häst för vagnen, inbyggerska i Lakis! du var upphovet till Zions dotters synd; ty i dig funnos Israels öfverträdelse.

Jos. 10: 3. 15: 39. 2 Kon. 19: 8.

14. Afstå därför ifrån äganderätten till Moreset-Gat! Husen i Aksib hafva blifvit sviksamma för Israels konungar.

15. Ännu en gång skall jag föra till dig den rätta arfvingen, du inbyggerska i Maresa! Till Adullam skall Israels härlighet komma.

Jos. 15: 44. 1 Sam. 22: 1.

16. Klipp ditt hufvud kallt för barnen, som äro dig kära! Gör din kalhet bred såsom örnens, ty de äro bortförde ifrån dig!

2 Kapitlet.

Profetian föraktad. Messias utlofvas.

Ve dem som upp tänka orätt och bereda ondt på sina läger att vid

morgonens ljus sätta i verket, ty deras hand är deras Gud. Ps. 36: 5.

2. Och de längta efter gårdar att röfva åt sig och efter hus att tillägna sig, och de våldföra män och deras hus och ägare och deras besittning.

3. Därföre säger Herren så: Si, jag hafver emot detta släkte i sinnet ett ondt, hvarifrån I icke skolen kunna undandraga edra halsar, och för hvilket I icke skolen kunna gå upprätte, ty det blifver en ond tid.

4. På den dagen skall man uppslämma öfver eder en visa och sjunga en klagosång: »Det är förbi», skall man säga. »Vi äro i grund förstörde; mitt folks lott gaf han åt en annan; huru tog han den icke ifrån mig? Åt affällingar utskiftade han våra marker».

5. Därföre skall du ingen hafva, som drager mätsnöre efter lott i Herrens menighet.

6. »Prediken icke! — så predika de. Tj må man om sådana predika! Det blir då aldrig slut på smådelser.»

Es. 30: 10. Am. 7: 16.

7. Du som kallas Jakobs hus! Är väl Herrens andedräkt så kort, eller äro hans gärningar sådana? Äro icke mina ord vänliga mot den som redligt vandrar?

8. Men länge har mitt folk rest sig upp såsom en fiende. Ifrån underklädningen sliten I manteln på dem som trygga gå sin väg fram, främmande för krig.

2 Mos. 22: 26.

9. Mitt folks kvinnor fördrifven I ifrån deras heni, som äro dem så kära; ifrån deras små barn tagen I min prydnad för beständigt.

10. Stån upp och dragen bort! ty här hafven I ingen hviloplats, för den orenhets skull, som så svårtligen fördärfvar allt.

3 Mos. 18: 25, 28.

11. Om jag vore en man, som fore med väder och talade lögn, och som predikade för dig om vin och starka drycker, det vore en predikant för detta folket.

Mik. 3: 5.

12. Jag skall en gång samla dig Jakob hel och hållen, skall hopföra hvad kvar är af Israel och föra dem tillsannans såsom får i en fålla, såsom en boskapshjord på dess betemark. Där skall blifva ett sorl af människor.

13. Vågbrytaren går framför dem; de bryta sig väg och gå ut igenom porten, och deras konung går framför dem, och Herren i spetsen för dem.

3 Kapitlet.

Det rådande fördärfvet och dess lön.

Och jag sade: Hören, I Jakobs höfvitsmän och I furstar af Israels hus! Borden icke I veta hvad rätt är,

Jer. 5: 4, 5.

2. I som haten det goda och älsken det onda, som sliteu huden af dem och köttet ifrån benen på dem,

3. och som äten mitt folks kött och dragen af dem deras hud och sönderslån deras ben och läggen dem likasom i gryta, såsom kött i kitteln?

Ps. 14: 4.

4. Då skola de ropa till Herren, och han skall icke svara dem, och han skall fördölja sitt ansikte för dem på den tiden, emedan de hafva gjort sina gärningar onda.

Ords. 1: 28.

Es. 1: 15. Jer. 11: 11. 14: 12. Hes. 8: 18.

5. Så säger Herren om de profeter, som förvilla mitt folk, hvilka, så länge de hafva något att tugga med sina tänder, ropa: »fred», men som, om någon icke gifver dem något i munnen, båda till krig mot honom.

Hes. 13: 18, 19. Mik. 2: 11.

6. Därföre natt öfver eder utan syn och mörker utan spådom! Och solen skall gå ned öfver dessa profeterna och dagen varda svart öfver dem;

Jer. 15: 9. Joel 2: 10. Am. 8: 9.

7. och siare skola komma på skam, och spåmännen blygas, och alle skola skyla sitt skägg; ty Gud svarar dem ej.

3 Mos. 13: 45. Hes. 24: 17.

8. Men jag, jag är full af kraft, af Herrens anda, och af rätt och styrka att förkunna för Jakob hans skuld och för Israel haus synd.

9. Hören detta, I höfvitsmän af Jakobs hus och I furstar af Israels hus, I som afskyu rätt och gören allt rakt till krokigt,

Am. 5: 7. 5: 12.

10. du som bygger Zion med blod och Jerusalem med orätt!

11. Dess höfvitsmän döma för mutor, och dess präster lära för betalning, och dess profeter spå för penningar; men i Herren söka de dock sitt stöd och säga: »Är icke Herren

midt ibland oss? Öfver oss skall intet ondt komma». Jer. 7: 4. Zef. 3: 3, 4.

12. Därföre skall för eder skull Zion varda upplöjd till åker, och Jerusalem blifva till en stenhop, och templets berg till en skogsbacke. Jer. 26: 18.

4 Kapitlet.

Messias' rike. Guds folks straff och förlösning.

Och det skall ske i dagar, som komma, att det berget, där Herrens hus är, skall varda ställdt uppöfver andra berg och upphöjdt öfver andra höjder, och folken skola strömma dit.

2. Och många folk skola gå och säga: Kommen, låtom oss gå upp till Herrens berg, till Jakobs Guds hus, att han må lära oss sina vägar och vi må vandra på hans stigar! ty ifrån Zion skall lag utgå och Herrens ord ifrån Jerusalem.

3. Och han skall döma mellan många folk och skipa rätt åt talrika hednafolk i fjärran land, och de skola smida sina svärd till plogbillar och sina spjut till vingårdsknivar. Folk skall icke lyfta svärd mot folk och icke mer lära sig att kriga. Es. 2: 2-4.

4. Och de skola sitta, enhvar under sitt vinträd och under sitt fikonträd, utan att någon stör dem; ty Herren Zebaots mun har talat.

5. Ty alla folk må vandra, hvart och ett i sin guds namn; men vi, vi skola vandra i Herrens, vår Guds, namn evinnerligen.

6. På den dagen, säger Herren, skall jag samla de haltande och sammanföra de förskingrade och dem hvilka jag har låtit det illa gå;

5 Mos. 20: 3. Hes. 34: 16. Zef. 3: 19.

7. och jag skall göra de haltande till en kvarlefvä, och de långt bort förjagade till ett väldigt folk, och Herren skall regera öfver dem på Zions berg ifrån nu och till evig tid.

Es. 60: 22. Dan. 7: 14. Luk. 1: 33.

8. Och du Herdetorn, du Zions dotters kulle, till dig skall återvända och komma det förra herraväldet, konungadömet öfver Jerusalem dotter.

1 Mos. 35: 21.

9. Hvi ropar du så högt? Hafver du ingen konung, eller äro dina råd-

gifvare försvunne, att vända fattar dig såsom en barnaföderska? Jer. 8: 19.

10. Vrid dig i vända och värk, du Zions dotter, såsom en barnaföderska! ty nu skall du utgå ur staden och bo i marken och gå ända till Babel. Där skall du få hjälp, där skall Herren förlösa dig utur dina fienders våld.

Ps. 54: 9.

11. Och nu församla sig många hednafolk emot dig, som säga: »Hon skall skändas; och måtte våra ögon få se sin lust på Zion!»

12. Men de, de känna icke Herrens tankar och förstå icke hans råd, att han samlar dem såsom kärftar till logen. Jer. 51: 33.

13. Statt upp och tröska, du Zions dotter! ty ditt horn skall jag göra till järn, och dina klöfvar skall jag göra till koppar, och du skall sönderkrossa många folk och åt Herren tillspillogifva deras byte och deras gods åt all jordens Herre.

5 Kapitlet.

Betelehem. Messias' rikets seger.

Men nu, må du sörja, du sorgens dotter! Vallar reser man upp emot oss; med gisslet slår man på kinden honom, som dömer i Israel.

2. Och du Betelehem Efrata, för ringa att räknas ibland Judas hufvudsläkter, af dig skall åt mig utgå den, som i Israel skall vara en Herre, och hvilkens utgång är ifrån fordom, ifrån evighetens dagar.

Matt. 2: 6. Joh. 1: 1. 7: 42.

3. Därföre skall han öfvergifva dem intill den tiden då hon, som skall föda, har födt, och de som äro öfrige af hans bröder skola komma tillbaka till Israels barn.

4. Och han skall städse vakta sin hjord i Herrens kraft, i Herrens, sin Guds, härliga namn, och de skola bo trygge; ty då skall han varda stor intill jordens ändar.

5. Och han skall vara frid. Om Assur då komme till vårt land och trädde in i våra palats, skulle vi uppställa sju herdar och åtta höfdingar emot honom;

6. och de skulle härja Assurs land

med svärd och Nimrods land jämte dess städer, och han skulle frälsa oss ifrån Assur, om han komme i vårt land, och om han beträdde vår gräns.

¹ Mos. 10: 10.

7. Och Jakobs kvarleva ibland många folk skall vara såsom en dag ifrån Herren, såsom en regnskur på gräs, som icke bidar efter någon man och icke väntar på människors barn.

Ps. 110: 3. 1 Kor. 3: 6, 7.

8. Och Jakobs kvarleva ibland hedningarne, midt ibland många folk, skall vara såsom ett lejon ibland skogens djur, såsom ett ungt lejon ibland fårahjordar, hvilket, när det går fram, trampar ned och sönderrifver, utan att någon kan rädda.

9. Hög vare din hand öfver dina motståndare, och utrotade blifve alla dina fiender!

10. Och på den dagen skall ske, säger Herren, att jag skall utrota dina hästar utur dig och göra slut på dina vagnar

11. och jag skall utrota ditt lands städer och nedrifva alla dina fästen.

12. Och jag skall utrota all trolldom utur din hand, så att inga signare skola finnas hos dig.

13. Och jag skall utrota dina skurna bilder och dina gjutna beläten utur dig, så att du icke skall nedfalla mer för dina händers verk.

14. Och jag skall nedbryta dina Astartebilder ifrån dig och ödelägga dina städer,

15. och i vrede och harm skall jag taga hämnd på de hednafolk, som icke hafva varit hörsamma.

6 Kapitlet.

Förmaningar. Hotelser och straff.

Hören nu hvad Herren säger: Statt upp, för din talan inför bergen, och höjderna höre din röst!

2. Hören I berg Herrens talan, och I jordens eviga grundvalar! ty en talan har Herren med sitt folk, och med Israel vill han gå till rätta.

Os. 4: 1.

3. Mitt folk, hvad har jag gjort dig, och hvarmed har jag betungat dig? Svvara!

4. Jag förde dig ju upp ifrån Egyptens land, och utur träldomshuset förlössade jag dig och sände framför dig Mose, Aron och Mirjam.

² Mos. 15: 22.

5. Mitt folk, kom dock ihåg hvad Balak, konungen i Moab, hade i sinnet, och hvad Bileam, Beors son, svarade honom, hvad som skedde ifrån Sittim ända till Gilgal, att du måtte erkänna Herrens välgärningar!

⁴ Mos. 22: 5. ²³: 7. ²⁴: 15. Jos. 2: 1. 5: 9.

6. Hvarmed skall jag träda fram inför Herren och buga mig inför Gud i höjden? Skall jag träda fram med brännoffer, med årgamla kalfvar?

7. Männe Herren skall finna behag i tusental af vädurar, i tio tusental af oljeströmmar? Skall jag gifva min förstfödde till offer för min skuld, min lifsfrukt till syndoffer för min själ?

Ps. 50: 9. 51: 18. Es. 1: 12.

8. Han har kungjort för dig, o människa, hvad godt är. Och hvad äskar Herren af dig annat, än att du gör hvad rätt är och älskar hvad godt är och vandrar ödmjukt för din Gud?

⁵ Mos. 10: 12.

9. Herrens röst ropar till staden, och vishet är det att akta på ditt namn. Hören gisslet och hvem det är som har beställt det!

10. Finnas ännu i den onde människens hus orättfärdiga skatter och den knappa, afskyvärda skäppan?

11. Kan jag vara ren med orätt väg och med falska vikter i pungen?

12. Emedan de rike i staden äro fulle med orätt, och dess inbyggare tala lögn, och falsk tunga är i deras mun,

13. så vill ock jag svårt slå dig och låta dig häpna öfver dina synder.

14. Du skall äta och icke varda mätt, men tomhet skall vara i ditt lif, och du skall undanskaffa men icke bärga, och hvad du har bärgat, skall jag gifva åt svärdet.

15. Du skall så men icke skörda; du skall pressa oliver men icke smörja dig med olja, och du skall pressa drufva men icke dricka vin.

⁵ Mos. 38: 38, 39. Am. 5: 11. Zef. 1: 10. Hagg. 1: 5.

16. Och man efterlefde Omris stadgar och allt hvad Ahabs hus hade öfvat, och I hafven vandrat i deras

råd; därför skall jag göra dig till ett mål för häpnad och dina inbyggare till mål för hån, och I skolen bära mitt folks smälek.

7 Kapitlet.

Fördärfoet allmänt. Hoff om bättre tider.

Ack ve mig! ty det är för mig såsom när höstskörden är insamlad, såsom när efterskörden i vingården är avslutad. Ingen drufklase finnes att äta, intet förstlingsfikon, hvarefter jag har längtat.

Matt. 21: 19.

2. Den fromme är försvunnen ifrån jorden, och ingen rättskaffens människa finns. Alla trakta efter blod, hvar och en söker att med nät fånga sin broder.

Ps. 12: 2. Os. 4: 1.

3. På det onda tager man fasta för att göra det godt; fursten fordrar, och domaren dömer för betalning, och den mäktige förer sin egen lystnads talan, och de förvränga allt.

Es. 5: 20. Mik. 2: 1. 3: 11.

4. Den bäste ibland dem är såsom tistel, den ärligaste värre än en häck af törnen. På dina siares dag kommer din hemsökelse; då blifver bestörtning ibland dem.

5. Tron icke då på vännen, liten icke på den förtrogne! Förvara din muns dörrar för henne, som ligger i din famn!

6. Ty son skall förakta sin fader, en dotter sätta sig upp emot sin moder, sonhustru emot sin svärmor; en-hvar får sitt husfolk till fiender.

Hes. 22: 7.

7. Men jag, jag vill söka efter Herren, jag vill hoppas på min frälsnings Gud. Min Gud skall höra mig.

8. Glädjens ej öfver mig, mina fiender! Om än jag faller, står jag upp; om ock jag än sitter i mörkret, är Herren mitt ljus.

9. Herrens vrede må jag bära, ty jag har syndat emot honom, till dess han utför min sak och skaffar mig min rätt och utför mig i ljuset och jag får skåda hans rättfärdighet.

10. Och mina fiender skola se det, och blygsel skall öfvertäcka dem som sade till mig: Hvar är han, Herren, din Gud? Mina ögon skola se, huru de blifva nedtrampade såsom grus på vägar.

Ps. 42: 4, 11. Joel 2: 17.

11. En dag skall komma, då man skall bygga dina murar. På den dagen skall gränsen blifva fjärran.

Es. 49: 19. 54: 2, 3.

12. På den dagen skall man komma till dig ända ifrån Assur och ifrån Egyptens städer, och ifrån Egypten intill älfven och ifrån haf till haf och ifrån berg till berg,

Es. 19: 23.

13. Och jorden skall blifva lagd i ödesmål för sina inbyggares skull, för deras gärningars frukts skull.

14. Led ditt folk med din herdestaf, din egendoms hjord, som afskildt bor, i skog midt på Karmel! Må de gå i bete på Basan och i Gilead, såsom i forntids dagar!

4 Mos. 23: 9. 5 Mos. 33: 28.

15. Likasom i de dagar då du drog ut ifrån Egyptens land skall jag låta dem se underbara ting.

Joel 2: 26.

16. Hednafolk skola se det och blygas för all sin makt. De skola lägga handen på munnen, deras öron skola blifva döfva.

17. De skola slicka stoft såsom ormen; såsom maskar, som kräla på jorden, skola de gå darrande fram utur sina borgar; till Herren, vår Gud, skola de fly med bäfvan och frukta för dig.

Ps. 72: 9. Es. 49: 23.

18. Ho är en Gud, som du, som förläter synd och tillgifver kvarlefvän af sitt egendomsfolk dess missgärning? Icke behåller han evinnerligen sin vrede, ty i nåd hafver han sin lust.

Jer. 10: 6. 2 Mos. 34: 6. Ps. 103: 8, 9.

19. Han skall åter förbarma sig öfver oss, han skall trampa på våra missgärningar, och du skall kasta alla deras synder i hafvets djup.

Ap. G. 10: 43.

20. Du skall bevisa Jakob trofasthet och Abraham den nåd, som du har tillsvurit våra fäder ifrån forntids dagar.